

SOME DIMINUTIVE FORMS FROM INTERJECTIONS, VERBS, NUMERALS, AND PRONOUNS IN THE ROMANIAN LANGUAGE USED ON THE INTERNET

Anda Lăscuș

Assist., PhD Student, "Iuliu Hațieganu" University of Medicine and Pharmacy, Cluj-Napoca

Abstract: The frequency and the productivity of the diminutives in Romanian lead to a great number of studies analyzing them not only from a synchronic point of view, but also from a diachronic one. From a morphological perspective, most of the studies were based upon diminutives formed especially from noun bases but also from adjectives and adverbs since these classes are best illustrated. In this article, we would like to focus upon some other morphological categories, less approached and scarcely represented namely: interjections, numerals, verbs, and pronouns. These will be presented along with the context in which they were used, all of them being selected from the virtual space, from different online conversations. Our aim is to highlight the diminutive forms unrecorded in the literature consulted so far.

The present study does not have any pretensions of being exhaustive, its aim being to present some examples of diminutives formed from interjections, numerals, verbs, and pronouns in the current use of the Romanian language employed in the virtual environment, and also to illustrate the creativity of Internet users.

Keywords: diminutives, suffixes, morphological categories, Internet, positive and negative emotions

Preliminarii

Diminutivele manifestă o mare vitalitate în uzul curent al limbii române, fiind folosite în contexte dintre cele mai variate. Chiar dacă sunt specifice limbajului familiar, popular și informal, în general, contextele formale nu le exclud. În spitale sau instituții bancare, de exemplu, diminutivele servesc la exprimarea politeteții. Din perspectiva lui Sifianou (1992: 161), rolul diminutivelor, în astfel de contexte, este: „to express the speaker’s wish to maintain or establish a common ground and solidarity with the addressee.” La polul opus, limbajul utilizat în conversațiile online se plasează la limita dintre oral și scris, fiind caracterizat prin informalitate, iar diminutivele sunt folosite fie pentru a exprima emoții pozitive (apreciere, afecțiune etc.), fie pentru cele negative (dezaprobare, insultă etc.).

În demersul nostru, centrul de interes este reprezentat de diminutivele prototipice (alcătuite cu ajutorul sufixelor diminutive) întrebuințate în mediul online. Indiferent de limba avută în vedere, diminutivele de acest tip se formează, cel mai adesea, de la baze de natură substantivală, justificarea putând fi găsită în prioritatea pe care o dețin substantivele în procesul de achiziție a unei limbi¹.

Substantivele ca bază a diminutivării sunt urmate, în ordine descrescătoare a productivității, de adjective și, mai apoi, de adverbe. Diminutivarea acestor trei clase morfologice în limba română a constituit obiectul de studiu pentru mai mulți cercetători, dintre care îi amintim pe: Pușcariu (1900, 1929), Iordan (1975), Carabulea (1974), Lüder (1996), Chircu (2006, 2011), Zafiu (2010, 2011) și mulți alții. Celelalte clase morfologice, ca

¹ „The prototypical diminutives are, as a rule, the nouns formed from nouns as a result of suffixation. It can be explained by the priority of nouns in the process of language acquisition.” (cf. Mintsy 2015: 31)

baze pentru diminutivare, au fost abordate mai puțin, întrucât productivitatea lor este mult mai scăzută. Am considerat oportună această abordare tocmai pentru îmbogățirea, cu exemple din limba actuală, a clasei interjecțiilor, numeralelor, verbelor și pronomelor diminutive.

Adoptând criteriul productivității, Nieuwenhuis (1985: 223) propune o ierarhie a diminutivării claselor morfologice: „nouns > adjectives > verbs > numerals > interjections > pronouns > prepositions > demonstratives” și ține să menționeze că: „the further down the hierarchy a diminutive form occurs, the less the actual change in meaning and the greater the importance of subjective diminutive force.” O ierarhie puțin diferită apare și la Bauer (1997: 540), care include explicit și clasa adverbilor: „(a) Noun, (b) Adjective/Verb, (c) Adverb/Numeral/Pronoun/ Interjection, (d) Determiner”. În privința limbii române, pe baza corpusului extras din mediul online, opinăm că o astfel de clasificare ar include, în ordine descrescătoare a productivității, următoarele clase morfologice: a) substantiv; b) adjectiv; c) adverb; d) interjecție; e) numeral; f) verb; g) pronume.

Pe tărâmul limbii noastre, adăugarea de sufixe diminutive nu antrenează modificări în clasa bazei la care se alipesc (de exemplu, dacă baza e adjectiv și diminutivul format de la aceasta este tot de natură adjectivală și are aceleași trăsături – gen, număr etc.). Această caracteristică a diminutivelor românești se confirmă și în exemplele pe care le vom prezenta ulterior.

O situație contrară poate fi întâlnită în limbi precum germana, în care sufixe diminutive precum *-lein* sau *-chen* impun diminutivului genul neutru, indiferent de genul pe care îl avusese baza înainte de a fi diminutivată. O altă excepție o reprezintă așa-numitele „adjectivele deadjectivale” cărora, în limbi germanice, precum engleza și germana, dacă li se adaugă anumite sufixe diminutive, își schimbă clasa, de la adjective, la substantive: engl. *short* > *shorty*, *sweet* > *sweetie*, *weird* > *weirdo* sau germ. *sensibel* > *Sensibelchen* (cf. Schneider 2003: 6).

A. Interjecții diminutive

În literatura de specialitate românească, clasa interjecțiilor diminutive este considerată a fi destul de slab reprezentată, interjecția cel mai frecvent amintită de către lingviști fiind *aolică*<*aoleu* (Pușcariu 1929: 436, Jordan 1975: 175, Lüder, 1996: 292). Pe lângă aceasta, Lüder (1996: 292) amintește și alte interjecții precum: *cimilaș*, *cimilică*, *cimilea* (<*cimil*), *gârăuț* (<*gâră*), *huhuț* (<*huță*), însă toate acestea sunt utilizate la nivel regional, nu în varianta standard a limbii.

Adoptând un criteriu formal, după sufixul care intră în componența diminutivului, clasificăm interjecțiile diminutive, indentificate în mediul virtual, astfel:

1.-uț

Interjecțiile diminutive în componența cărora se găsește sufixul *-uț* sunt: (*hai*) *jetutz*², *mersiuț*³, *mersicuț* (dublu diminutivată, cu sufixele *-ic* și *-uț*), *mulțumescutz*, *pfiuț*, *pocutz*, *văiuț* și pot fi semnalate în contextele de mai jos⁴. În privința rolului acestora, dacă în situațiile (1) și (2) diminutivele marchează o atitudine ludico-critică (o critică mai puțin „mușcătoare” tocmai datorită formelor diminutive), la polul opus, în celelalte contexte (3-7), se mizează pe familiaritate și emoții pozitive. Acumularea de diminutive din situația (7) servește, probabil, tot ludicului, însă îndreptat spre latura pozitivă, nu spre cea negativă, precum în (1) și (2).

² Menționăm că, din punct de vedere grafic, acest sufix apare, pe internet, și cu varianta *-utz*.

³ Diminutivarea interjecției *mersi* este semnalată și în limba maghiară, *köszí-ke* ‘thanks’ (cf. Bodor, Péter, Barcza, Virág, „Acquisition of diminutives in Hungarian”, în Dressler, Wolfgang U., Savickienė, Ineta (eds.), 2007, *The Acquisition of Diminutives: A Cross-linguistic Perspective*, vol. 43, Amsterdam/Philadelphia, John Benjamins Publishing Company, p. 234)

⁴ Pentru fiecare dintre contexte, am precizat adresa site-ului de pe care a fost preluat și data în care a fost întrebuințat. De asemenea, am considerat necesară introducerea de diacritice.

(1) „Deocamdată hai **jetutz**⁵ că am mai multe clase decât tine ;).” (forum.pgl.ro, 08.02.2006)

(2) „**Văiuț, văiuț**, încerci să fii un pic răutăcică? Hai că nu-ți iese nici măcar acum!” (myeva.wordpress.com, 22.02.2011)

(3) „**Mersiutz** fetele care mi-ați răspuns!” (forum.port.ro, 23.07.2014)

(4) „Deci cam câte sticle mă sfătuiți să cumpăr? **Mersicut!**” (www.ghidulmiresei.ro, 05.06.2007)

(5) „**Multumescutz** pentru "dulce" pentru "drăgutică". Ești un "drăcutz"!.” (badoo.com, 08.12.2013)

(6) „Eu promit să revin cât de curând cu detalii asupra epilatorului *Silk'n Glide*, evident, numai după ce-l voi testa pe surplusul meu. Până atunci, am încălecat pe-o șa... Maximus!!!**Pfiuuu-pfiuț!!!**” (www.pe-cuvant.ro, 25.11.2015)

(7) „Dacă e mobilutz are un senzor micutz drăgututz care face **pocutz** repejutz.” (www.fotolitera.com, 16.06.2008)

Plecând de la premisa că sexul utilizatorului de internet corespunde cu cel al persoanei reale, se poate observa că majoritatea interjecțiilor diminutive sunt utilizate de către persoane de sex feminin, fapt care ar confirma concluzia lui Leu (Hanganu) (2015: 261) cu privire la diferențele de gen în uzul diminutivelor și anume că „femeile apelează mai des la diminutive”.

2. -el

Clasa interjecțiilor diminutive se îmbogățește cu încă doi reprezentanți, *sictirel* și *pardonel* în situații care conturează sentimente opuse, negative, în speță, disprețul în (8) și pozitive, probabil familiaritatea ludică, în (9):

(8) „Tu știi ce înseamnă să-ți pierzi nopți întregi și să muncești la o pagină, handicapatul?! Hai **sictirel** de la mine.” (eftimie.net, 25.06.2013)

(9) „**Pardonel...pardonel...scleroza...și ochii care nu mai văd bine!!!**” (comunitate.desprecopii.com, 12.12.2006)

3. -uleț⁶

Interjecțiile constituie baza de formare a unor diminutive ca: *ofuleț* și *făsuleț*, deși cel de-al doilea este folosit în ipostază substantivală. Din punctul nostru de vedere, în ambele situații, diminutivele servesc conturării de emoții negative. Plasarea diminutivului după pozitiv, în (10), ar putea servi exprimării gradăției⁷.

(10) „Off și **ofuleț**, numai femei ați văzut și ouă la acest festival? Gastronomie nu ați văzut, nu ați gustat deliciale pensiunilor noastre?” (www.monitorulsv.ro, 07.03.2011)

(11) „Cum am mai spus intenția este laudabilă, avem nevoie de așa ceva, dar dacă este politica și banu la mijloc iese ce-a ieșit, un **făsuleț**.” (stiri.botosani.ro, 20.01.2013)

4. -ică

Bazele de natură interjecțională pot fi identificate în componența diminutivelor *mersică* (dar și *mersicic*, specifice registrului familiar al limbii), *salutărică* sau *servusică* (a cărui bază, *servus*, este utilizată la nivel regional), toate mizând pe afectivitatea pozitivă:

(12a) „Mă ajută cineva?:) **mersică** anticipat.” (forum.fanclub.ro, 26.03.2003)

(12b) „Andante, **mersicic...da'** te rog io mult, mult...nu te lua de acvila mea.” (www.cafeneaua.com, 23.03.2007)

⁵ Echivalent cu interjecția *sictir!* = pleacă! șterge-o! (cf. www.dexonline.ro).

⁶ Menționăm că toate exemplele de interjecții, numerale, verbe și pronume diminutive în structura cărora poate fi regăsit sufixul *-uleț*, precum și contextele în care acestea apar au mai fost semnalate în Bratu (căs. Lăscuș), Anda, 2017, „Despre sufixul diminutival *-uleț(-uleață)* în limba română actuală folosită pe internet”, în *Annales Universitatis Apulensis. Series Philologica*, vol. 18/2, pp. 237-247.

⁷ Lüder discută despre gradăție în cazul adjectivelor și adverbilor, unde reluarea bazei în structura diminutivului ar avea scopul de a contura superlativul.

(13) „**Salutărică**, maaaaamă, dar ce cald mai e !!!” (forum.desprecopii.com, 23.08.2005)

(14) „**Servusică** toate Fetele! Cum vă simțiți în dimineața asta?” (www.miresici.ro, 05.03.2008)

5. -iță

O singură interjecție este alcătuită cu ajutorul acestui sufix, și anume *aleluiță* (<*aleluia*), a cărei noutate este remarcată de însuși „creatorul” ei care o plasează între ghilimele.

(15) „Aș zice: '**Aleluiță!**' Mi-am găsit bani de mașină!” (4metin.ro, 19.08.2011)

B. Numerales diminutivate

Pentru clasa numeralilor, Iordan (1975: 161) identifică diminutive precum: *unișor*, *unișoară*, *unel*, *unică*, *unicel*, *unicică* (<*unu*), *douță* (<*două*) sau *sutic* (<*sută*).

1. -uleț

Îmbogățim clasa acestora cu trei numerales diminutivate folosite cu valoare substantivală: *cinciuleț*, *doiuleț*, *treiuleț*⁸, care mizează pe familiaritate și emoții pozitive în contexte:

(16) „La mulți ani! Baftă! Ai și un **cinciuleț** de la je.” (www.dirtbike.ro, 26.04.2009)

(17) „Găsiți destule să mai schimbați la noi :D deci ar mai fi și-un **doiuleț** :).” (coltdesuflet.wordpress.com, 15.11.2010)

(18) „Adorm spre un **treiuleț** de dimineață.” (www.ea-si-ea.ro, 5.07.2013)

2. -ișor/ -ișoară

Tot numeralilor în ipostază substantivală li se atașează și sufixul *-ișor/ -ișoară*, dând naștere la formele diminutivate *zecișor*, *doișor*, *mișoară*. Asemenea majorității diminutivelor semnalate anterior, și acestea evidențiază sentimente și emoții pozitive:

(19) „Îl prefer cu tunsoarea lui rebelă. So, îi dau un **zecișor** (zece).” (sas.fairtopic.com, 31.03.2013)

(20) „Ai primit vreo notă? sau vreun **doișor**.” (www.clopotel.ro, 11.06.2008)

(21) „Cu **mișoara** de euro te poți descurca onorabil dacă sunt numai pentru cazare și mese/distracții.” (amfostacolo.ro, 25.09.2018)

3. -ulică

Numeralul cardinal *zece*, regăsibil în structura diminutivului *zeciulică* al cărui rol ar fi de a marca emoții pozitive, este întrebuițat cu valoare de substantiv în:

(22) „Numa' ieri m-am întors de la mare și n-am putut răsp mai rpd... see ya și poftim un **zeciulică**.” (casey0cage.prietenii.ro, 21.07.2005).

C. Verbe diminutivate

În legătură cu clasa verbelor diminutivate, Pușcariu (1900: 376) este de părere că aceasta nu ar deține reprezentanți pe teritoriul limbii române: „Există, nu-i vorbă, și diminutive, și augmentative verbale, însă în alte limbi.”⁹. Existența diminutivelor de natură

⁸ Numerales diminutivate apar și în limba slovacă, „substantivized numerals can marginally, in colloquial speech, become diminutivized. E.g. with regard to school results diminutives like *dvoječka* ‘grade 2+DIM’ occur.” (p. 76) (cf. Böhmerová, Ada, 2011, „Suffixal diminutives and augmentatives in Slovak, a systemic view with some cross-linguistic considerations”, în *Lexis*, nr. 6, consultat online la adresa: www.researchgate.net/publication/305849337_Suffixal_Diminutives_and_Augmentatives_in_Slovak_A_Systemic_View_with_Some_Cross-Linguistic_Considerations).

⁹ Printre limbile în care verbele se diminutivează, trebuie menționate: italiana și poloneza (care, asemenea limbii române, folosește aceleași sufixe diminutive și pentru substantive și pentru verbe). Nieuwenhuis (1985: 70) mai amintește: portugheza, lituaniana, frizonă, afrikaans. Bratus (1969: 52) pomenește limba rusă, iar, în spaniolă, până și gerunziile și participiile se pot diminutiva. (cf. Dressler, W. și Merlini Barbaresi, L., 1994,

verbală în română este evidențiată abia 50 de ani mai târziu de către Boris Cazacu (1950: 95) într-un studiu consacrat acestora, în care sunt prezentate exemple precum: *mă rogel/ roguță, dormică, păpică, cărel(-păzește)*. Despre formele în cauză, cercetătorul afirmă că sunt utilizate numai în limba vorbită, în interacțiunea dintre adulți și copii.¹⁰

1. -uț (cu varianta grafică -utz)

Sufixul poate fi regăsit în structura a două verbe diminutivate, *lăsutzși rogutș*. Deși nu există certitudinea că emițătorii sunt adulți, excludem posibilitatea ca aceste două contexte să aparțină unei interacțiuni adult-copil (vezi supra opinia lui Cazacu), iar miza sunt tot emoțiile pozitive:

(23) „Asta e o poză care îmi place super mult. Nu te lăsa călcat în picioare..de greutăți, dar nici să nu calci pe altzii... okyy dockyy... te **lăsutz**:).” (www.prietenii.ro, neprecizat)

(24) „**Vă rogutș** drăgulețz să vă rezumatzi la subiectutz.” (forum.fanclub.ro, 29.11.2005).

2. -uleț

Tot doi reprezentanți găsim și în cazul acestui sufix: (*te*) *rogulețși (să) câștiguleț*, ambii întrebunțați în scop ludic:

(25) „E chiar superbuleț acest premiuleț...sper **să-l câștiguleț!**:P.”(www.konkurs.ro, 04.11.2010)

(26) „Simonel, **te roguț** să bagi și un buton de like sau ceva, că simt așa o nevoie de asta după ce mă adun de pe jos, unde cad ca să mă tăvălesc de răs.” (www.simonatache.ro, 10.06.2011)

3. -ulică

Întrucât întreg contextul (26) face referire la un copil, apariția diminutivului *a plânsulică* este previzibilă și, în același timp, justificată:

(27) „În rest cred că e doar puțin dureros pt. că Bria **plânsulică** doar puțin când a întzeapat-o și a uitat în secunda 3.” (forum.7p.ro, 21.09.2006).

Toate aceste exemple de verbe diminutivate contestă observația lui Leu (Hanganu) (2015: 85) care afirmă că *te / vă pupic* ar fi „singura formă verbală diminutivală folosită în româna actuală”. Nu contestăm gradul mult mai ridicat de frecvență în uz al verbului *te / vă pupic* în comparație cu formele identificate de noi, însă este important de evidențiat că acesta nu este singurul reprezentant al clasei verbelor diminutivate în stadiul actual al limbii române.

D. Pronume diminutivate

Pentru clasa pronomelor, Lüder (1996: 291-292) menționează exemple ca: *euț* (<eu), *tinișor* (<tine), *mătălucă*, *mătăluță*, *tăluță*, *tălică* (<mata, matale, dumneata), *oricel*, *oarecică* (<orice, oricine), *cutărică* (<cutare), *nimicuț*, *nimicuță*, *nimeric*, *nimerică* (<nimic). Îmbogățim seria pronomelor diminutivate de la baza *nimic* cu formele *nimiculeț* (care alături de dubla repetare a bazei conturează un sens de superlativ absolut și ajută la evidențierea disprețului), darși *nimicica*:

(28) „Lasă-ne că tu nu ai realizat nimic nimic **nimiculeț**.” (www.sport.ro, 17.06.2009).

(29) „[...] de la mai la deal veneau cecenii că i-a spulberat și pe ăia Putin de-i vânează încă și n-apare **nimicica** pe uTube... să nu sperie omenirea.” (ronews.org, 19.08.2014)

Pronumele de politețe *dumneata* stă la baza diminutivului *dumnetălică* menit să facă sugestia mai puțin ofensatoare și mai ușor de acceptat:

Morphopragmatics: Diminutives and intensifiers in Italian, German and other languages, Berlin-New York, Mouton de Gruyter, p. 98-99).

¹⁰ Aceste aspecte au mai fost evidențiate în Bratu (căs. Lăscuș), Anda, 2017, „Despre sufixul diminutival -uleț(-uleață) în limba română actuală folosită pe internet”, în *Annales Universitatis Apulensis. Series Philologica*, vol. 18/2, p. 242.

(30) „Mda, **dumnetălică** chiar nu te răsfeți. Trebuie să slăbești... Să nu dai cu verze după mine.” (www.verze.ro, 06.02.2010)

Concluzii investigative

Deși toate aceste clase morfologice abordate în demersul nostru nu sunt deosebit de productive în limba română, limbajul utilizat în mediul online ne demonstrează că există mai mulți reprezentanți decât cei semnalati deja de către cercetătorii care s-au aplecat asupra problematicii diminutivelor. Exemplele prezentate evidențiază creativitatea utilizatorilor de internet în „mânuirea” limbii, însă multe dintre formele diminutivele semnalate sunt, probabil, doar niște creații spontane.

BIBLIOGRAPHY

BAUER, Laurie, 1997, „Evaluative morphology: in search of universals”, în *Studies in Language*, nr. 21, pp. 533-575.

BÖHMEROVÁ, Ada, 2011, „Suffixal diminutives and augmentatives in Slovak, a systemic view with some cross-linguistic considerations”, în *Lexis*, nr. 6, pp. 59-84, consultat online la adresa: www.researchgate.net/publication/305849337_Suffixal_Diminutives_and_Augmentatives_in_Slovak_A_Systemic_View_with_Some_Cross-Linguistic_Considerations.

BRATU (căs. Lăscuș), Anda, 2017, „Despre sufixul diminutival -uleț(-uleață) în limba română actuală folosită pe internet”, în *Annales Universitatis Apulensis. Series Philologica*, vol. 18/2, pp. 237-247.

CARABULEA, Elena, 1974, *Sufixele diminutive în limba română* (rezumatul tezei de doctorat).

CAZACU, Boris, 1950, „Despre unele forme verbale cu sufixe diminutive”, în *Studii și Cercetări Lingvistice*, vol. 1, pp. 91-97.

CHIRCU, Adrian, 2006, „Adverbul românesc și sufixele diminutive”, în Marius-Radu Clim, Ofelia Ichim, Laura Manea, Florin-Teodor Olariu (eds.), *Identitatea culturală românească în contextual integrării europene*, Iași, Editura Alfa, pp. 89-96.

CHIRCU, Adrian, 2011, „Desprediminutivarea substantivelor neologice în limba română actuală”, în Isabela Nedelcu et ali, *Studii de lingvistică. Omagiu doamnei profesoare Angela Bidu-Vrânceanu*, București, Editura Universității din București, 2011, pp. 69-79.

DRESSLER, Wolfgang U. și M. Barbaresi, Lavinia, 1994, *Morphopragmatics: Diminutives and intensifiers in Italian, German and other languages*, Berlin-New York, Mouton de Gruyter.

DRESSLER, Wolfgang U., Savickienė, Ineta (eds.), 2007, *The Acquisition of Diminutives: A Cross-linguistic Perspective*, vol. 43, Amsterdam/Philadelphia, John Benjamins Publishing Company.

IORDAN, Iorgu, 1975, *Stilistica limbii române*, ediție definitivă, București, Editura Științifică.

LEU (HANGANU), Violeta, 2015, *Diminutivele în limba română actuală vorbită. Aspecte lexicale, pragmatice și sociolingvistice* (teză de doctorat nepublicată), București.

LÜDER, Elsa, 1996, *Procedee de gradație lingvistică*, Iași, Editura Universității „Al. I. Cuza”.

MINTSYS, E. Ye și Mintsy, Yu. B., 2015, „Theoretical principles of researching diminutive”, în *Journal of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University*, vol. 2, no. 2-3, pp. 29-35, consultat online la adresa: www.researchgate.net/publication/283240729_THEORETICAL_PRINCIPLES_OF_RESEARCHING_DIMINUTIVE

NIEUWENHUIS, Paul, 1985, *Diminutives* (teză de doctorat nepublicată), Universitatea din Edinburg.

PUȘCARIU, Sextil, 1900, „Diminuția în limba românească”, în *Noua Revistă Română*, nr. 8, vol. 1, pp. 373-377.

PUȘCARIU, Sextil, 1929, „Despre diminutivele românești”, extras din *Verzameling van Opstellen*, Chartres, pp. 431-436.

SCHNEIDER, Klaus, 2003, *Diminutives in English*, Tübingen, Max Niemeyer Verlag.

SIFIANOU, Maria, 1992, „The use of diminutives in expressing politeness: Modern Greek versus English”, în *Journal of Pragmatics*, vol. 17, pp. 155-173, consultat online la adresa: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/037821669290038D?via%3Dihub>.

ZAFIU, Rodica, 2010, „Evaluarea diminutivelor” în Gh. Chivu, Oana Uță Bărbulescu (ed.), *Studii de limba română. Omagiu prof. Grigore Brîncuș*, Editura Universității din București, pp. 291-297.

ZAFIU, Rodica, 2011, „Diminutivele în româna actuală: lexicalizare și utilizare pragmatică” în Nedelcu, Isabela, Al. Nicolae, Alice Toma, Rodica Zafiu (eds.), *Studii de lingvistică. Omagiu d-nei prof. Angela Bidu-Vrânceanu*, Editura Universității din București, pp. 373-382.